

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

**EXTRA
PASQUA**

Núm.

753

1
abril
2018

Dones en la tomba buida, de Fra Angelico , 1437-1446

«Per què busqueu
entre els morts
aquell qui viu?
No és aquí: ha ressuscitat».

Al·leluia!

En la Setmana Santa 2018

Gaietà de Casacuberta, rector

Aquestes son unes paraules que ens poden ajudar a pregar en aquests dies de la Setmana Santa i davant del Monument.

A) El Diumenge de Rams vaig dir que aquesta setmana podríem acompanyar Jesús en el seu sofriment, en el judici i en la Creu.

Ell ens acompanya sempre quan se'ns moren els més estimats, en les nostres malalties, en els nostres fracassos i en el nostre patiment.

També vaig parlar de tres crits d'aquests dies:

1. El primer és en l'arribada de Jesús a Jerusalem. Els primers cristians sortien a la Muntanya de les Oliveres. Sortien cridant la paraula Hosanna, que vol dir "Salva'ns, ajuda'ns, allibera'ns", Tu que vas ser tan valent en tot el que et va passar.

Pocs es van quedar prop d'Ell, tan pocs, que no van poder impedir tantes injustícies. L'Església ha seguit aquesta caminada per acompanyar el nostre Salvador en les comunitats. (Continua essent una festa popular).

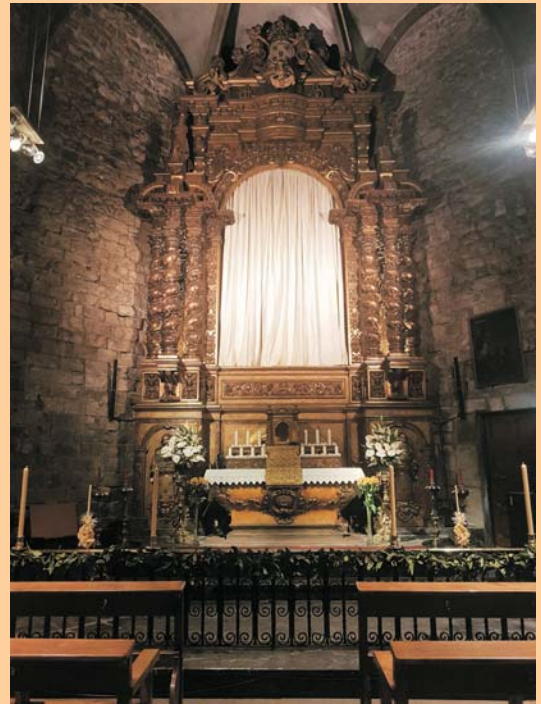
2. "Crucifica'l! Crucifica'l!- Deien cridant. Era un avalot, un tumult" (Mt. 27, 24) i Jesús deia: "Perdoneu-los, perquè no saben el que fan".

3. El tercer crit serà el de la glòria i l'alegria del fet que Jesús ja és a la dreta del Pare, esperant-nos en el moment de la nostra mort.

B) Quan els homes volen comunicar i celebrar conjuntament alguns aniversaris, ¿què fan de manera natural? Es reuneixen al voltant d'una taula, canvien impressions, fraternitat, comparteixen llurs esperances de futur. I en aquest ambient procuren alliberar-se de les divisions i de pensar gaire diferent perquè això els fa patir. Cal parlar per avançar en la veritat.

Molt prop de la Pasqua jueva, Jesús diu una cosa molt important als seus amics: "Ha arribat l'hora de tornar a estar a la dreta del Pare". Tot sopant, Jesús s'aixeca de taula i es posa a rentar els peus dels seus deixebles. Què els vol dir rentant-los els peus? Què ens vol dir? Ens vol dir que ens estima. Es posa a fer el que fan els esclaus. Ell vol que els seus compreguin que els estima i vol que tots ens estimem com ell ens ha estimat.

En aquest sopar, que és de fet una festa de comiat, els regala l'Eucaristia,

l'aliment del pa i el vi i l'ordre sacerdotal perquè els seus deixebles segueixin el que Ell ha començat.

C) Després del sopar, Jesús va amb els tres deixebles, Pere, Jaume i Joan, a la Muntanya de les Oliveres, quan era a Jerusalem. Allà, prega intensament i alhora amb molta angoixa. Quin patiment, quina lluita interior la de Jesús! El mal l'està temptant fins l'últim moment i per això diu Pau "Crist es feu per nosaltres obedient fins a la mort, i una mort en Creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot nom" (Fl. 2, 8-9).

Després, ja de nit, arriba el petó de Judes. Això provoca la reacció de Jesús, que veu que en l'amistat s'amaga la traïció de tot valor humà. Els deixebles dormen i Jesús és detingut.

El Messies havia vingut al món per alliberar els qui viuen en les tenebres, els oprimits. L'hora de la mort de Jesús acabarà amb les tenebres gràcies a la seva victòria. Enlairat damunt de la terra, el Crist crucificat atreu tothom cap a ell (Jo. 12, 32).

De dalt estant, d'aquell tron del sofriment, ens revelarà l'amor. I cal que nosaltres mateixos ens decidim per l'acolliment del camí que Ell ens obre vers la Salvació.

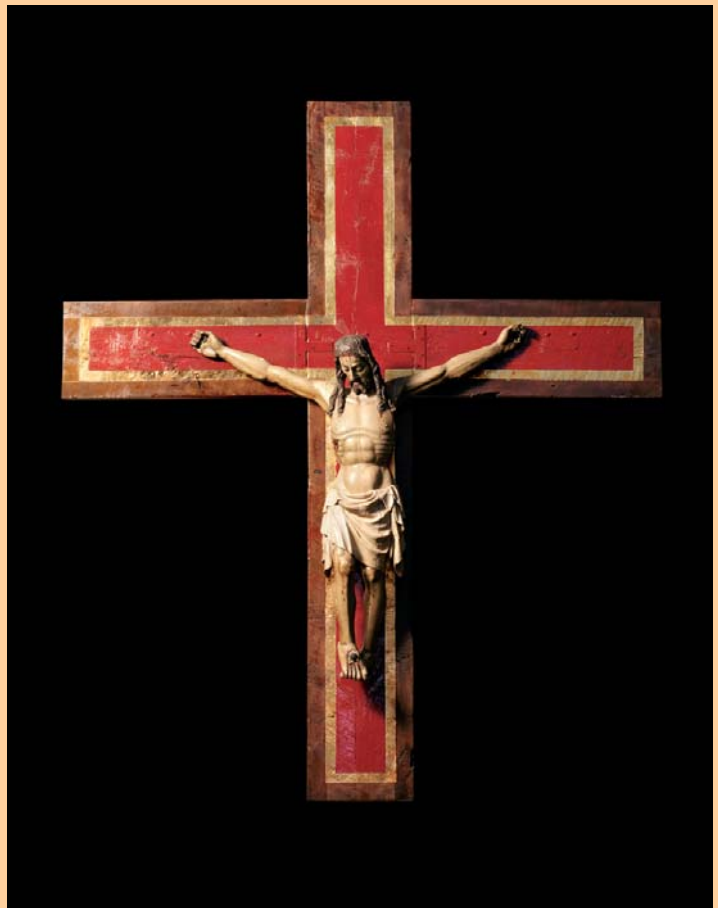
Ens dona totes les eines per canviar el món, però tot depèn de la nostra llibertat, la llibertat que Ell ens dona.

D) Dissabte Sant l'Església no se separa del sepulcre del Senyor, meditant la seva Passió i la seva mort.

E) Aquesta nit de Pasqua en la qual brilla als nostres ulls la Llum del Crist ressuscitat i ens arrenca de les tenebres del pecat, som convidats a vetllar amb Ell a fi de tornar a viure el nostre baptisme i renovar la professió de la nostra fe, tot participant de la seva Re-surrecció, esdevenint "fills de la Llum" i entrant a través d'Ell en una vida nova.

Tota la vida cristiana s'esdevé gràcies a aquesta santa nit de la Resurrecció, sempre nova gràcies a la glòria d'aquest triomf. Els apòstols són la garantia del seu testimoni autèntic.

Cal que ens adaptem a l'amor per la fe del Ressuscitat.

Diumenge de la Passió del Senyor o de Rams

Entrada de Crist a Jerusalem, Pietro Lorenzetti, 1320

El poble, com sempre passa, esperava un canvi, i aquell dia que Jesús entrava a Jerusalem va dipositar en ell les seves il·lusions, però Jesús no entrava per encapçalar una revolta sinó per una missió molt més alta. Va plantar cara a la mort per tal de restaurar el vincle de la humanitat amb Déu i dels homes entre ells.

El seu sacrifici va ser extrem, però ho va aconseguir. En morir, la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix: ja no hi ha barreres entre Déu i la humanitat. I el centurió que vigilava l'escena va declarar que veritablement aquest home era fill de Déu: la fe es va tornar accessible a tothom, fins i tot als pagans.

Els apòstols han desaparegut del mapa. A l'hora decisiva només queden les dones, una presència gairebé invisible a la resta de l'evangeli. I Josep d'Arimatea, un valent que tenia molt a perdre i no va amagar la cara.

Dijous Sant

Del sopar de comiat, en ambient pasqual, que Jesús va celebrar amb els seus deixebles, ens han quedat dos grans signes: l'eucaristia i el lavatori dels peus.

Identificant-se amb el pa partit i el vi compartit, Jesús anticipa el sentit de la seva mort en creu, que és culminació de tota una vida

La sopa mística, Simon Ushakov, 1685

d'entrega pel bé de la humanitat en obediència a la voluntat del Pare. I ens deixa un memorial perenne de la seva presència perquè, rebent-lo com a aliment, puguem participar del fruit de la seva entrega i ens configurem a ell.

Amb el lavatori dels peus, Jesús dona testimoni del nou caire que han de tenir les relacions entre els deixebles. S'ha d'acabar el domini dels uns sobre els altres. A partir d'ara la nova llei vigent és la del servei.

Tots dos signes són manifestació del nucli més profund de la persona de Jesús: «els demostrà fins a quin punt els estimava». Aquesta és la clau per a comprendre tot el que s'esdevè en aquests dies del Tridu Pasqual, en els quals celebrem el misteri central de la nostra fe.

Divendres Sant

En tot el relat de la Passió de Jesús, tan ple de mesquineses, odis i violència, hi ha un rerefons que anticipa la seva victòria. Davant d'ell, en pronunciar el seu nom diví, es prostren els qui han anat a prendre'l pres. El gran sacerdot profetitza que val més que un sol home mori pel poble. Pilat, que no sap reconèixer la veritat que té al seu davant, presenta Jesús com el rei dels jueus i com l'home que tothom ha de contemplar.

Jesús mor quan la seva missió ha estat

Representació de Stabat Mater, 1868

totalment complerta, i la seva darrera exhalació evoca ja l'Esperit que alenarà sobre els deixebles.

Per a molta gent avui és el dia en què el sentiment religiós es viu més a flor de pell. És fàcil compadir-se de Jesús i connectar el seu sofriment amb tant de dolor que vivim en primera persona o que veiem que existeix arreu del món. Però cal que no ens quedem en la superfície. El missatge del Divendres Sant és aquest presagi de victòria, aquest sentit amagat en el cor de l'aparent manca de sentit de les injustícies, la violència i la mort que semblen envair-ho tot però no tenen la darrera paraula.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

Resurrecció de Crist, Noël Coypel, 1700

La mort va voler engolir Jesús, com havia fet fins aleshores amb tots els humans caiguts sota el seu domini. Jesús va davallar als inferns, al regne dels morts, d'on ningú havia tornat. I la mort va ser vençuda en el seu propi cau.

La resurrecció de Jesús és l'esclat de vida, la llum que resplendeix en la foscor, el punt d'inflexió que capgira la història de la humanitat. Del domini del pecat, que condueix vers la disgregació i la dissolució de tot, al poder de la gràcia que ho recapitula tot en Crist.

La Paraula de Déu, tan abundant en la vetlla pasqual, ens convida a rellegir la història de la humanitat i la nostra història personal en clau d'història de salvació. La litúrgia baptismal i l'eucaristia ens ofereixen la participació sacramental en la vida nova de Jesús. Per això avui cantem un al·leluia que ens surt de l'ànima i que es prolonga en l'anunci joiós que hem de cridar pertot arreu, i que de fet és el nucli de l'evangeli: Crist ha ressuscitat!

Històries del Pi El campanar (3)

Respecte al llarg període d'obres que el campanar va sofrir, existeix una llegenda, recollida de la tradició oral, que explica la construcció del campanar a partir d'un pacte entre el mestre d'obres i el diable. La presència del dimoni en construccions imponents és comuna en molts indrets d'Europa, especialment en esglésies i en definitiva recull una idea ancestral que associa una força sobrenatural a un indret o espai molt corprenedor. Les històries o llegendes que susciten acostumen a tenir sempre en comú al dimoni i la seva voluntat d'enganyar als homes per aconseguir endur-se la seva ànima o condemnar-los al mal camí, i com els homes resulten ser més astuts que el dimoni i l'acaben enganyant a ell. Amb algunes variants, la llegenda del campanar del Pi conta com se li encarregà al mestre d'obres la construcció del millor campanar de Barcelona i com s'apareix el dimoni Malfàs (o Malphas) proposant-li un tracte: ell l'ajudaria a construir un campanar tan magnífic que se'n sentiria a parlar pels segles dels segles. A canvi el mestre d'obra havia de lliurar la seva ànima quan el graó 100 de l'escala de cargol fos col·locat. El mestre d'obres hi accedí i el tracte es tancà. A partir de llavors el campanar es començà i les obres anaven a bon ritme, aixecant una torre alta, forta i bella per a meravella dels barcelonins. Un dia la construcció havia avançat tant que ja es trobaven a l'alçada del graó 99, aleshores el mestre d'obra, molt astutament es va excusar de la col·locació del número 100, argumentant que primer havia de resoldre les obres de la sagristia, que s'estava construint. En Malfàs s'esperà fins que acabà, però aleshores fou el torn de la capella del Capítol i després de la rectoria. El mestre d'obres sempre es buscava una ocupació diferent, fins que un dia, passats molts anys, la mort se l'endugué sense haver acomplert la seva part. Davant d'això la parròquia va nomenar un nou mestre d'obres que no hi tenia cap tracte amb el dimoni, de manera que les obres van continuar i un bon dia el campanar es va acabar per alegria de tothom. De tothom menys en Malfàs, que rabiós per haver estat burlat per l'astúcia humana donà una gran puntada de peu al graó 100, amb tanta força que la seva petjada hi quedà impresa. Es diu que la petjada del dimoni havia estat un gran atractiu pels visitants de la parròquia fins al segle passat, quan això feu acabar la paciència del rector, que considerava que la gent havia de venir al Pi per a Déu i no pel dimoni, i així feu esborrar la petjada, però no pas el record d'en Malfàs i la seva llegenda.

Albert Cortés

Representació del dimoni Malfàs

Concert de la Davidson Chorale

El dilluns de Pasqua, després de menjar-nos la mona, tenim l'ocasió d'assistir a les 20:30 al concert gratuït que oferirà la Davidson Chorale d'Augusta, Geòrgia. Aquesta formació actua en grans esdeveniments als EUA i internacionalment. Fundada l'any 1981, i dirigida actualment per Phillip Streetman, aquest any 2018 està de gira per Espanya amb la Davidson Chamber Orchestra.

HORARIS DE MISSES I ACTES LITÚRGICS DE LA SETMANA SANTA

25 de març, Diumenge de Rams

11:45, Processó i Benedicció de Rams
Misses a les 12:00 i 13:00
20:00, Via Crucis

29 de març, Dijous Sant

20:00, Missa de la Cena del Senyor

30 de març, Divendres Sant

18:00, Celebració de la Passió del Senyor
i després, Via Crucis

31 de març, Dissabte Sant

22:00, Vetlla Pasqual

1 d'abril, Diumenge de Resurrecció

Misses a les 12:00 i 13:00

2 d'abril, Dilluns de Pasqua

Misses a les 12:00 i 19:00

Acte d'homenatge a Josefina Guillamí

Benvolgudes amigues i amics del Pi,

Us fem memòria de l'acte que celebrarem el proper dissabte, dia 7 d'abril a les 6 de la tarda a la Llar Santa Maria en record de l'estimada Josefina Guillamí.

Acabarem l'homenatge participant en l'eucaristia de les 8 del vespre a la Capella de la Sang, on novament tindrem present a la Josefina.

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang

13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:
Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com